

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., a JUDr. Martina Láníčka ve věci

žalobkyně: **Mgr. P. K.**

proti

žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 1191/40a, 779 11 Olomouc

za účasti osob

zúčastněných na řízení: **1) Řemesla s. r. o.**
sídlem Wellnerova 134/7, 779 00 Olomouc

2) JUDr. E.V.

3) Mgr. M. V.

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 10. 12. 2018 č. j. KUOK 123062/2018
a ze dne 18. 12. 2018 č. j. KUOK 121718/2018, ve věcech umístění stavby,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A.

1. Žalobkyně a osoby zúčastněné na řízení 2) a 3) se žalobou podanou u zdejšího soudu dne 11. 2. 2019 domáhali přezkoumání shora označených rozhodnutí žalovaného.
2. Řízení osob zúčastněných na řízení 2) a 3) v pozici žalobců proti žalovanému bylo usnesením ze dne 16. 7. 2019 č. j. 64 A 10/2019-29 (právní moc 22. 7. 2019) vyloučeno k samostatnému projednání a rozhodnutí. Vyloučené řízení bylo zdejším soudem vedeno pod sp. zn. 64 A 25/2019, kdy usnesením ze dne 27. 8. 2019 č. j. 64 A 25/2019-22 (právní moc 2. 9. 2019) bylo vyloučené řízení zastaveno pro nezaplacení soudních poplatků.

B.

3. Žalobkyně se nejprve domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 12. 2018 č. j. KUOK 121718/2018. Tímto rozhodnutím byla jako nepřípustná zamítnuta odvolání žalobkyně a osob zúčastněných na řízení 2) a 3) proti rozhodnutí Magistrátu města Olomouce č. j. SMOL/201470/2014/OS/US/Fil (vyhotoveného 25. 9. 2014), které nabylo právní moci dnem 9. 9. 2014, jímž bylo ve zjednodušeném územním řízení vydáno rozhodnutí o umístění stavby „*nástavba administrativního objektu*“ na pozemku parc. č. st. X v k. ú. x pro žadatele – osobu zúčastněnou na řízení 1).
4. Vůči tomuto rozhodnutí žalobkyně namítá:
 - B.1. že je nemožné, aby rozhodnutí vyhotovené 25. 9. 2014 nabylo právní moci již 9. 9. 2014,
 - B.2. odvolání bylo podáno včas,
 - B.3. nezákonnost rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, když se v předcházejícím řízení Magistrát města Olomouce nezabýval dotčením sousedních pozemků a staveb, protože nelze jednoznačně uzavřít, zda byly naplněny požadavky § 95 zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), a
 - B.4. žalovaný se nezabýval odvoláním věcně, tj. nezabýval se žalobkyninými námitkami soukromoprávními ani veřejnoprávními.
5. Žalovaný navrhuje v této části zamítnutí žaloby. Uvádí, že Magistrát města Olomouce vyhotovil návrh výroku rozhodnutí a vyvěsil ho na své úřední desce po dobu 15 dnů. Vzhledem k tomu, že v této lhůtě nebyly proti návrhu výroku rozhodnutí podány námitky (ať už kýmoli), bylo rozhodnutí považováno za vydané a nebylo možné se proti němu dále odvolat, přičemž následujícího dne po uplynutí lhůty k uplatnění námitek (tj. 9. 9. 2014) nabylo právní moci. Takový účinek předvídá § 95 odst. 5 stavebního zákona a nemá na něj vliv, že úplné znění rozhodnutí včetně odůvodnění bylo vyhotoveno až 25. 9. 2014.
6. Osoby zúčastněné na řízení se k této části žaloby nevyjádřily.

7. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
8. Předně krajský soud hodnotí jako nedůvodný žalobní bod B.2. Napadené rozhodnutí totiž není vystavěno na hodnocení otázky, zda bylo odvolání žalobkyně podáno včas. Naopak – napadené rozhodnutí hodnotí odvolání žalobkyně jako nepřipustné. Žalobní bod B.2. se tedy zcela míjí s důvody napadeného rozhodnutí žalovaného.
9. Důvodným není ani žalobní bod B.4. Žalovaný se hmotněprávními námitkami žalobkyně (ať už soukromoprávními či veřejnoprávními) nezabýval, neboť vyhodnotil žalobkynino odvolání jako nepřipustné. Právě proto mu ani nepřislušelo, aby se žalobkyninými hmotněprávními námitkami (ať už soukromoprávními či veřejnoprávními) zabýval, když předmětem jeho úvah byla výlučně (ne)připustnost odvolání.
10. Jakkoli se pak na první pohled může jevit nelogicky, aby rozhodnutí nabylo právní moci již 16 dnů před svým vyhotovením (žalobní bod B.1.), jedná se o důsledek výslovně předvídaný ust. § 95 stavebního zákona.
11. Podle § 95 odst. 3 věty poslední stavebního zákona pokud žádost splňuje podmínky pro zjednodušené územní řízení, stavební úřad posoudí záměr žadatele podle § 90, vyhotoví návrh výroku rozhodnutí, který vyvěsí na úřední desce po dobu 15 dnů; návrh výroku se doručí žadateli a dotčeným orgánům jednotlivě.
12. Podle § 95 odst. 5 stavebního zákona námitky účastníků proti návrhu výroku rozhodnutí lze podat písemně ve lhůtě 15 dnů ode dne vyvěšení návrhu výroku na úřední desce. (...) Pokud nebyly ve lhůtě uplatněny výhrady nebo námitky, rozhodnutí se pokládá za vydané, nelze se proti němu dále odvolat a následný den po uplynutí lhůty pro uplatnění výhrad nebo námitek nabývá právní moci.
13. Podle § 95 odst. 6 stavebního zákona po dni nabytí právní moci územního rozhodnutí stavební úřad doručí žadateli stejnopis písemného vyhotovení úplného územního rozhodnutí, včetně odůvodnění, opatřený doložkou právní moci spolu s ověřenou grafickou přílohou, kterou tvoří celková situace v měřítku katastrální mapy, popřípadě další vybraná část dokumentace; (...).
14. Žalobou se nenapadá, že by Magistrát města Olomouce nevyhotovil návrh výroku rozhodnutí a nevyvěsil ho na úřední desce po dobu 15 dnů (§ 95 odst. 3 věta poslední stavebního zákona). To navíc i podle obsahu správních spisů Magistrát města Olomouce učinil. Dne 20. 8. 2014 vyhotovil návrh výroku rozhodnutí a ten po dobu 15 dnů, tj. od 22. 8. 2014 do 8. 9. 2014 vyvěsil na své úřední desce včetně poučení: „*Námitky účastníků proti návrhu výroku rozhodnutí lze podat písemně podle §95 odst. 5) stavebního zákona ve lhůtě 15 dnů ode dne vyvěšení návrhu výroku na úřední desce. (...)*“ – str. 3 in fine návrhu výroku rozhodnutí.
15. Ze správního spisu se nepodává, že by kdo (tj. ani žalobkyně) podal proti návrhu výroku rozhodnutí námitky, pročez dnem následujícím po posledním dni k uplatnění námitek se toto rozhodnutí podle výslovného znění § 95 odst. 5 věty poslední stavebního zákona pokládá za vydané, nabylo právní moci a nadále se již proti němu odvolat nelze. K tomu došlo dnem 9. 9. 2014.

16. Na tomto závěru ničeho nemění skutečnost, že po datu 9. 9. 2014 Magistrát města Olomouce postupoval dále podle § 95 odst. 6 stavebního zákona, tj. zpracoval celé rozhodnutí včetně odůvodnění, toto 25. 9. 2014 vypravil a žadateli doručil.
17. Jedná se vesměs o následky předepsané stavebním zákonem, tzn. následky přímo zákonodárcem zamýšlené. Právě ty v posuzovaném případě nastaly, a proto krajský soud uzavírá, že nedůvodným je i žalobní bod B.1.
18. Namítá-li žalobkyně nenaplnění podmínek § 95 odst. 1 stavebního zákona, tj. podmínek pro to, aby mohlo být vůbec vedeno zjednodušené územní řízení (žalobní bod B.3.), namítá tím nezákonnost rozhodnutí vydaného ve zjednodušeném řízení.
19. S ohledem na to, že soud uzavřel, že rozhodnutí Magistrátu města Olomouce se dnem 9. 9. 2014 pokládá za vydané a nabylo právní moci, počala tak žalobkyni běžet lhůta pro podání žaloby proti rozhodnutí Magistrátu města Olomouce. Tato lhůta byla dvouměsíční, bezpochyby tedy již před podáním žaloby uplynula a její zmeškání nelze prominout (§ 72 odst. 1, 4, § 71 odst. 2 věta třetí s. ř. s.).
20. Soudu je z jeho činnosti známo, že žalobkyně takovou žalobu nepodala. Tím si ovšem zavřela cestu k přezkoumání zákonnosti rozhodnutí Magistrátu města Olomouce. Její pasivitu z r. 2014 pak nelze dohánět v následných řízeních, v nichž jsou již správní orgány pravomocným rozhodnutím vázány, neboť pravomocné rozhodnutí je nadáno presumpcí správnosti a zákonnosti [§ 73 odst. 2 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“)].
21. Ani žalobní bod B.3. tedy nebyl shledán důvodným.

C.

22. Žalobkyně se dále domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 12. 2018 č. j. KUOK 123062/2018. Tímto rozhodnutím byla jako opožděná zamítnuta odvolání žalobkyně a osob zúčastněných na řízení 2) a 3) proti rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 21. 11. 2016 č. j. SMOL/260235/2016/OS/US/Fil, kterým byla prodloužena platnost územního rozhodnutí uváděného v části B. tohoto odůvodnění.
23. Vůči tomuto rozhodnutí žalobkyně namítá:
C.1. žalobkyni nebylo toto rozhodnutí vůbec oznámeno. Proto jí nemohla počít běžet lhůta k podání odvolání již 4. 12. 2016 (jak dovozuje žalovaný), ale až dnem 3. 10. 2018, kdy se žalobkyně o rozhodnutí dozvěděla. Teprve v této chvíli totiž bylo rozhodnutí oznámeno poslednímu z účastníků – žalobkyni;
C.2. žalovaný se nezabýval odvoláním věcně, tj. nezabýval se žalobkyninými námitkami soukromoprávními ani veřejnoprávními.
24. Žalovaný i v této části navrhuje zamítnutí žaloby. Zastává názor, že poslední, komu bylo rozhodnutí Magistrátu města Olomouce oznámeno, byla osoba zúčastněná na řízení 1), a k tomuto oznámení došlo dnem 4. 12. 2016.
25. Osoby zúčastněné na řízení se ani k této části žaloby nevyjádřily.
26. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

27. Předně soud hodnotí jako nedůvodný žalobní bod C.2. Žalovaný se hmotněprávními námitkami žalobkyně (ať už soukromoprávními či veřejnoprávními) nezabýval, neboť vyhodnotil žalobkynino odvolání jako opožděné. Právě proto mu ani nepříslušelo, aby se žalobkyninými hmotněprávními námitkami (ať už soukromoprávními či veřejnoprávními) zabýval, když předmětem jeho úvah byla výlučně včasnost odvolání.
28. Podle § 84 odst. 1 věty první správního řádu osoba, která byla účastníkem, ale rozhodnutí jí nebylo správním orgánem oznámeno, může podat odvolání (...) nejpozději však do 1 roku ode dne, kdy bylo rozhodnutí oznámeno poslednímu z účastníků, kterým ho správní orgán byl oznámil; zmeškání úkonu nelze prominout.
29. Správním orgánem, který rozhodnutí oznamoval, byl v tomto případě Magistrát města Olomouce, který ho podle obsahu spisu oznámil osobě zúčastněné na řízení 1) dne 23. 11. 2016, Statutárnímu městu Olomouc dne 23. 11. 2016 a vlastníku pozemků parc. č. st. X a parc. č. X v k. ú. x dne 4. 12. 2016. Jiným účastníkům Magistrát města Olomouce toto rozhodnutí neoznamoval.
30. Podle ustálených závěrů právní teorie (viz Vedral, J.: Správní řád, Komentář, 2. vyd., Bova Polygon Praha 2012, str. 733; Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D.: Správní řád, Komentář, 6. vyd., C. H. Beck Praha 2019, str. 547) i praxe (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 1. 2008 č. j. 1 As 45/2007-48, ze dne 31. 8. 2009 č. j. 5 As 6/2009-94, ze dne 18. 4. 2012 č. j. 1 As 29/2012-113, či z nejnovější doby ze dne 28. 8. 2019 č. j. 6 As 24/2019-22, všechny dostupné na www.nssoud.cz) se počátek běhu objektivní lhůty odvíjí od oznámení rozhodnutí nikoli tomu účastníku, který byl při oznamování opomenut, ale poslednímu z těch, kdo při oznamování rozhodnutí opomenuti správním orgánem nebyli.
31. Takovým posledním neopomenutým účastníkem byl v posuzovaném případě vlastník pozemků parc. č. st. X a parc. č. X v k. ú. Nová Ulice, jemuž bylo rozhodnutí Magistrátu města Olomouce doručeno dne 4. 12. 2016.
32. Krajský soud tedy aprobejme závěr žalovaného, že právě datum 4. 12. 2016 je rozhodné pro určení počátku běhu objektivní 1-roční lhůty pro podání odvolání opomenutým účastníkem – žalobkyní. Správným je proto i závěr, že bylo-li odvolání žalobkyní podáno až 17. 10. 2018, jedná se o odvolání opožděné. Ani žalobní bod C.1. tedy důvodným shledán nebyl.

D.

33. Vzhledem k tomu, že žádný z žalobních bodů nebyl shledán důvodným, krajský soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

E.

34. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu spisu nevznikly v tomto řízení žádné náklady, které by přesahovaly jeho běžnou úřední činnost.
35. O náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 5 s. ř. s., když žádné z těchto osob soud v řízení žádnou povinnost neuložil a neshledal ani žádný důvod zvláštního zřetele hodný, který by přiznání náhrady nákladů řízení kterékoli z těchto osob odůvodňoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 21. listopadu 2019

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu